

14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017

Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Απόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων πατέρων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ ἡ σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φέυξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδιάς εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι

φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντὸς σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, **Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,**
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140). Ἦχος β'.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἐκρουσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς ρκθ' (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἰστῶμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσία μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὀρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς· Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ...

Ψαλμὸς ριζ' (116).

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἶδει περισσευῶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς· κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστοουργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ, ἀ-

ναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἡξίωσας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥεῖθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς νη'.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. (νη' 10-11)

Στίχ. α'. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. (νη' 2)

Στίχ. β'. Ῥυσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. (νη' 3)

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δούλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν αὐτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθεῖς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεῖς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀντοφθαλμησαὶ τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἰνεσίαν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεῖς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεῖς Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας Λύχνος φαινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· Σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον
καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ

Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι. (ἐκ γ')

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀ-

σφαλές. Ὁ ἐπιφανείς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συναναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνῃ ποταμέ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φριξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὀρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεστάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης
τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἦραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰ-
κείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπά-
λους, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δε-
δόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ῥεῖθροις Ἰ-
ορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευ-
όντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων
Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀῦλω, σάρκα ὑλικὴν ἡμφι-
εσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξα-
σται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις
καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη
ὁ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅ-
τι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός,
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ·
οὗ ἡ ἀκροστιχίς διὰ Στίχων Ἡρωελεγεῖων.

Σήμερον ἀχράντιο βαλὼν Θεοφεγγεῖ πυρσῶ
Πνεύματος, ἐνθάπτε νάμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας Παμμεδέοντος ἐῦς Πάϊς· Ἠπιῶων δέ,
Υμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

» Στείβει θαλάσσης, κυματοῦμενον σάλον,
» Ἠπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
» Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
» Ἐκρυσεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη. (δίς)

Δόξα.

Ὁρθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου.
Ἀναξ ὑπέσχεσ, ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι,
Ῥύπου τε παντός, ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν.

Καὶ νῦν.

Ἀναρχε ῥεῖθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,

Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ,
Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,
Ἵπα κρατίστην· Οὗτος ἡγαπημένος,
Ἵσός τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ωιδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

» Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύρι-
ος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου
ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ
πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.
(δίς)

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμε-
ρον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι' ὕδα-
τος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γάρ σοι γεγέννηνται,
ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου
Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος·
Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει
ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εἰρμός ἄλλος.

» Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα, βρόχων,
» Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίαν,
» Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἦδεται δωρημάτων. (δίς)

Δόξα.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει,
Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν,
Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ.
Ἵορθρω φάναντι, προσβαλὼν τῷ Δεσπότη,
Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν.

Καὶ νῦν.

Ἐλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδητον φύσιν,
Γαστρὸς τυράννου, συγκεχωσμένην ὄροις·
Γεννᾷ τε αὐθις, γηγενῶν ἀναπλάσει.
Ἔργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης·
Ἴκται γὰρ αὐτήν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον
παραλειφθὲν κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος
συνέτριψας, τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ
Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν
ἀνθρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶ-
σον τὸν κόσμον σου.

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ ζ΄ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

» Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ
βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν
ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ· ὅλος
γεγονῶς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόη-
σε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν
ἐκλαμπρον τῇ φύσει, ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγα-
σμα τῆς δόξης, Πατὴρ χαρκτηρ αἰδίου ἐκ-
πλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψάυσω τῆς σῆς
Θεότητος; σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ
δύναμις.

Ῥπέφηγεν ἔνθεον ἦν εἶχεν, εὐλάβειαν Μω-
σῆς περιτυχῶν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φω-
νήσαντα ἡσθήθη, εὐθύς ἀπεστράφη τὰς ὄ-
ψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανώς, ἢ πῶς χει-
ροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ
δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμώμενος,
ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε, κα-
τήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος,
φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῆ, καὶ Ἰορδάνης οὗ-
τος στραφεῖς· σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ
δύναμις.

Εἰρμός ἄλλος.

» Πυρσῶ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
» Ῥμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,

» Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,
» Ῥι τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετριβή.

Πεμφθεὶς ὁ Πατὴρ παμφαέστατος Λόγος,
Νυκτὸς διῶσαι τὴν καχέσπερον σχέσιν,
Ῥεκρίζον ἦκεις, καὶ βροτῶν ἁμαρτίας,
Ῥίαις συνελκῦσαι τε τῇ σῇ Βαπτίσει,
Μάκαρ φαεινούς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Δόξα.

Αὐτὸν προσιδῶν τὸν περικλυτὸν Λόγον,
Τρανῶς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει.
Οὗτος προῶν μου, δεύτερος τῷ σαρκίῳ.
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,
Ῥχθιστὸν ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων,
Θηρᾶ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων·
Ἄπλητα κύκλα καββαλῶν Θεὸς Λόγος,
Πτέρνη τε τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνύς, ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

» Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκρι-
μα ἦκει, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσί-
ων δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι κα-
θαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἐχθραν
κτεῖνας, ὑπερέχουσιν πάντα νοῦν, εἰρήνην
χαρίζεται. (δίς)

Συνελθόντων ἀπειρῶν λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου
βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσεφώ-
νει δὲ τοῖς παροῦσι· Τίς ἔδειξεν, ἀπειθεῖς, τὴν
ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρ-
ποὺς ἀξίους Χριστῷ, ἐκτελεῖτε· παρῶν γὰρ
νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἔστηκώς ὡς
εἷς ἀπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήρι-
ον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκόσμιον ἄ-
λωνα πανσόφως διῖστησι, τὴν ἀκαρπῖαν φλέ-
γων, εὐκαρποῦσιν αἰώνιον, ζῶην χαριζόμε-
νος.

Εἰρμός ἄλλος.

» Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
» Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,

» Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
» Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδῖαν,
» Μόνοις προσιτὴν οἷς Θεὸς κατηλλάγη. (δίς)

Δόξα.

Ἀθρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὄν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἰσθησιν ἀμφ' ὠμοῖσιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυρῶτοισι δίναις ἐκπλύνων,
Αἴσχους παλαιοῦ τῆς Ἀδὰμ καχεξίας.

Καὶ νῦν.

Μετ' εὐσεβείας προσδράμωμεν εὐτόνως,
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύοντες ἐξ ἀκηράτου,
Ἄντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσον.

Ωιδὴ Σ'. Ὁ εἰρμός.

» Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ Λύχνος τοῦ φωτὸς ὁ
Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ
προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ
φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος. (δίς)

Γεννηθεὶς ἀρρέυστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρός, ἐκ
τῆς Παρθένου, δίχα σαρκούται ῥύπου Χρι-
στός· οὐ τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λόγου
συνάφειαν, λύειν ἀμήχανον, διδάσκει ὁ Πρό-
δρομος, γηγενεὶς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίῳ Χριστός, τοὺς ἀ-
πειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν·
ἐν πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος χάριτι,
τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τῶν
πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Εἰρμός ἄλλος.

» Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
» Ἦχω Πατῆρ, ὄν γαστρος ἐξηρεύξατο.
» Ναί, φησιν, Οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
» Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους,
» Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία.
(δίς)

Δόξα.

Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος,
Ξένως Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδούμενος,
Αὐθις προῆλθε, τῆς παλιγγενεσίας,

Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Καὶ νῦν.

Ἀνειμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὄρα πρὸς Πατρὸς ἐξικνούμενον,
Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ,
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς
σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει
ὑμνοῦντάς σε· Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀ-
πρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλῶν
χώρᾳ, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ
Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς ἐ-
σκοτισμένοις φαεινὴ ὥφθη αὐγή, ἐν Βηθλεὲμ
ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος
πάση τῇ οἰκουμένη ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ
Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυ-
μνοί, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα
θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐ-
σκοτισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρό-
σιτον.

Συναξάριον.

Τῇ ἸΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων
Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Σπάθαι τὸ πράξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους·

Τὸ δ' αὖ πεπονθός, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.

Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ κτάνε χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα
τριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέν-
των.

Στίχ. Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, νῦν τοὺς Ἀββάδας,
Κλαίει Ῥαϊθῷ, συγκεκομμένους σπάθαις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, υἱοῦ τοῦ Ἁγίου Νείλου, τοῦ σοφοῦ.

Στίχ. Ὁ Θεόδουλος ἀρεταῖς ὤφθη μέγας,
Μιμούμενος μάλιστα πατρὸς τὸν βίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χηνολάκκου.

Στίχ. Τῷ Χηνολάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένω,
Θεῖω Στεφάνω, λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀγνή, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγνήν ἀναγνοὶ θέντες εἰς οἶκον σκότους,
Πάμφωτον αὐτῆ προὔξενησαν οἰκίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Ἰσαποστόλου Νίνης, τῆς φωτιστρίας τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Σταυροῦ ῥωσθεῖσα ἰσχύϊ, Νίνα, φέγγος,
Χριστοῦ ἀνέτειλας λαῷ Γεωργίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, τοῦ πρώτου Ἀρχιεπισκόπου Σερβίας καὶ κτίτορος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Χιλανδαρίου.

Στίχ. Φωστήρ ἐδείχθης φωτίσας τὴν Σερβίαν,
Ἔργοις λόγοις τε, Σάββα τῶν Σέρβων κλέος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἰ ζ' καὶ η' ὧδαὶ τῶν κανόνων.

Ωιδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

» **Νέους** εὐσεβεῖς, καμίνω πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» **Ὅσπερ** οὐρανῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρφωτον τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματοφόρος ἔστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτέ, καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ λαός. Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τοῦ Πνεύματος· οἷς τελούμενοι, Εὐλογητὸς εἶ κρίζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Ἄπαντες** πιστοί, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζομεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· τοῦτο γὰρ Τριάς ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἰς δὲ Θεός· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰρμός ἄλλος.

» **Ἐφλεξε** ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρσας,
» **Ὁ** τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
» **Νέους** φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
» **Τὴν** δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
» **Ὅλην** πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσύριον φλόγα,
Ἐκστῶσαν ἴσθης, εἰς δρόσον μετηγμένην.
Ὑδωρ ὅθεν νῦν ἀμφιέσσαο φλέγον,
Σίντην κάκιστον Χριστὲ προσκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον τρίβον.

Δόξα.

Ἀπορῥαγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἡπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων,
Πρὸς τὴν ἄρῥευστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Καὶ νῦν.

» **Ἴδμεν** τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
Ἵ τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα·
Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἁμαρτίαν,
Δι' εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ωιδὴ η'. Ὁ εἰρμός.

» **Μυστήριον** παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμιнос, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ρεῖθροις ἔμελλεν, ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερψοῦσιν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτῆς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα· ἐμῶ προστάγμασι εἶξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταβάνα, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστῆς τοῦ Δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει· χειραπτήσας ὁμῶς δέ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλάστου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· Ἁγίασόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν· Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαρήν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμὸς ἄλλος.

- » Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται
 - » Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
 - » Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
 - » Νῦν εὐλογεῖται συντόνως τὸν αἴτιον,
 - » Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἔθνων παγκληρία.
- (δίς)

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριτοὶ θεουδεῖς ἐμπύρως δροσοῦμενοι,
Αἰγλήντα τριτταῖς παμφαῶς ἀγιστεῖαις,
Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν,
Μίξει βροτεῖα πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἄπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Καὶ νῦν.

Λευχειμονεῖται πᾶσα γῆϊνος φύσις,
Ἐκπτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη·
Ὡ γὰρ τὰ πάντα συντετῆρηται Λόγῳ,
Νάουσι ῥεῖθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὶν πέφευγε παμφαῶς λελουμένη.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων. Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαί.
(Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαί, ἀ-

πὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἱαμβικαί, τῇ δὲ 1η, 6η καὶ 14η Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.)

Ὡιδὴ α΄. Ἰαμβική.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα * καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, * ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ κραταῖος * ἐν πολέμοις Κύριος· * ὅτι δεδόξασται.

Ἰαμβική.

Στείβει θαλάσσης * κυματούμενον σάλον,
Ἦπειρον αὐθις, * Ἰσραὴλ, δεδειγμένον.
Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αἰγυπτίων
Ἐκρυψεν ἄρδην * ὑδατόστρωτος τάφος
Ῥώμη κραταιᾶ * δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὡιδὴ γ΄.

Ἰσχὺν ὁ διδούς * τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος * καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, * Παρθένου ἀποτίκτεται, * μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· * διό, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ἰαμβική.

Ὅσοι παλαιῶν * ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορῶν λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν * καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγῳ πλέκοντες * ἐκ λόγων μελωδῖαν,
Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς * ἤδεται δωρημάτων.

Ὡιδὴ δ΄.

Ἀκήκοε, Κύριε, φωνῆς σου, * ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, * τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ * ὅλος γεγονῶς τοῦ παρόντος * Πνεύματος δὲ ἐβόησε· * Σὺ εἶ Χριστός, * Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰαμβική.

Πυρσῶ καθαρθεῖς * μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν προφήτης * τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γῆρυν * Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν * ἀρρήτου Λόγου,
Ὡ τῶν δυναστῶν * τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡιδὴ ε΄.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός * λῦσαι τὸ κατάκριμα ἤκει * Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου * καθαρσίω

δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, * τῷ πεσόντι καθαίρεται * ἐν τῷ Ἰορδάνῃ * ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείννας, * ὑπερέχουσιν πάντα νοῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Ἰαμβική.

Ἐχθροῦ ζοφώδους * καὶ βεβορβορωμένου,
Ἴὸν καθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν * ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουςαν ἀπρόσιτον * εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτήν, * οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ωιδὴ στ´.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἔωσφόρος, * ὁ τοῦ ἡλίου Προδρόμος, * ἐν τῇ ἐρήμῳ * Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, * καὶ προκαθαίρεσθε * ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς * ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἰαμβική.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε * σὺν πανολβίῳ
Ἦχῳ Πατῆρ, * ὃν γαστροὺς ἐξηρεύξατο.
Ναί, φησίν, οὗτος * συμφυῆς γόνος πέλων,
Φώταυγος ἐξώρουσεν * ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τέ μου ζῶν * καὶ βροτὸς προμηθεῖα.

Ωιδὴ ζ´.

Νέους εὐσεβεῖς * καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας * διασυρίζον πνεῦμα δρόσου * ἀβλαβεῖς διεφύλαξε * καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις * ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι * εὐχαρίστως ἀνέμελπον * Ὑπερῦμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβική.

Ἐφλεξε ρείθρω * τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ὁ τῆς καμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρουσιν * εὐσεβεῖς κατευνάσας·
Τὴν δυσκάθεκτον * ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας
Ὅλην πλύνει δὲ * τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ωιδὴ η´.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον παράδοξον * ἢ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμιнос * πηγάσασα δρόσον * ὅτι ρείθροις ἔ-

μελλεν * ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι * ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν * σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην * ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβική.

Ἐλευθέρα μὲν * ἢ κτίσις γνωρίζεται
Υἱοὶ δὲ φωτὸς * οἱ πρὶν ἔσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει * τοῦ σκοτὸς ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογοῦμαι * συντόνως τὸν αἴτιον
Ἡ πρὶν τάλαινα * τῶν ἔθνῶν παγκληρία.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η Θ´ Ωιδὴ Η

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς.

Ωιδὴ θ´. Μεγαλυνάριον,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠιδῇ ταύτῃ. Ἦχος β´.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. (δίς)

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφήτα, δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.

Προφήτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλων πληρῶσαι καὶ γὰρ ἦλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν
ρείθροις Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βρο-
τῶν τὴν ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται,
Υἱὸς ἠγαπημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύ-
σιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει,
ὑπὸ χειρὸς Προδρομοῦ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου,
καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡ-
μᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ εἰρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξί-
αν· ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν
σε Θεοτοκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πί-
στιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔν-
θεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις,
σὲ μεγαλύνομεν.

Δαυῖδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις·
Νῦν προσέλθετε, ἄδε, πρὸς Θεόν, ἐν πίστει
λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν
Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε
Κύριος ἐλθῶν, ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθα-
ρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ὁ Ἡσαΐας Λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει·
τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ δι-
ψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε· ῥανεῖ γὰρ
ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοῖς προστρέχου-
σιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω,
βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγιδὶ ὡς
γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι
αἰμαχθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον
τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται
ἐνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὁψόμεθα φῶς τὸ ἄδυ-
τον.

Εἰρμός ἄλλος.

» Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων!
» Νύμφη πάναγνε, Μητέρα εὐλογημένη·
» Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
» Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας. (δίς)

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ρεῖθρα προσδεδεγμένα.

Χρῆεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἀναρχε, Πνεύματος κοινωνία,
Ῥοαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους,
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον, ἐξαμείβει βίον.

Εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος β'.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν τιμιωτέραν *
τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν·
* ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὑμνεῖν σε,
Θεοτόκε· * ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πί-
στιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν
ἐνθεον ἡμῶν· * σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστά-
τις· * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰαμβική.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν λυτρωσαμένην *
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν* τοῦ τόκου σου θαυμάτων,*
Νύμφη πάναγνε, * Μητέρα εὐλογημένη!
Δι' ἧς τυχόντες * παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν * ὡς εὐεργέτη,
Δῶρον φέροντες * ὕμνον εὐχαριστίας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἧν Ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος γ'. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἢ ἀλήθεια, ἐν ρεῖ-
θροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ

σκιᾶ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. (ἐκ γ')

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμη') καί

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πῶς σε Χριστέ, δούλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμῶμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡ-

μῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· Θαυμασία τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιεβάλου Σωτὴρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'. Ανατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὀρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν·

Ὁ α' χορός·

Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, * καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνή·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἐορτῆς. Ἦχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστρεφῶς, ἐβεβαίον τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι. (ἄπαξ)

Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Τί σοὶ ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ριγ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς ριδ΄ (114).

Στίχ. α΄. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ΄ 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. (ριδ΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ...

Στίχ. γ΄. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὕροσάν με. (ριδ΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ...

Στίχ. δ΄. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. (ριδ΄ 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄ 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. ᾠχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περισσευῶν, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀ-

σφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄ 2)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...

Στίχ. γ΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄ 4)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. * (ριζ΄ 26-27). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. ᾠχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περισσευῶν, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς. (τῇ Ϛ΄ Ἰανουαρίου).
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἐπεφάνης σήμερον * τῇ οἰκουμένη, * καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε * Ἥλθες, ἐφάνης, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον
Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ριζ΄).

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνά-
γνωσμα. (στ΄ 10-17).

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ
κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πα-
νοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς
στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας,
πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ
αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πο-
νηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλά-
βετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε
ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαν-
τα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περι-
ζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ
ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,
καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ παῖσιν ἀνα-
λαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνη-
σεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυ-
ρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ
σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ
Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς κη΄).

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε
τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δό-
ξαν καὶ τιμὴν.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δό-
ξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (δ΄ 1-11).

(Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὰ Φῶτα).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ
τοῦ διαβόλου. Καὶ νηστεύσας ἡμέρας
τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα
ὑστερον ἐπέειπε. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ
πειράζων εἶπεν, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ ἵνα
οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ’ ἄρτω
μόνῳ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ
ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.
Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν, καὶ ἴστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
περύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω γέγραπται
γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε, μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐφη
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πάλιν γέγραπται, Οὐκ
ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν
παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος
ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς
βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν,
καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτά σοι πάντα δώσω ἐὰν
πεσῶν προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς, Ὑπαγε, ὀπίσω μου, Σατανᾶ·
γέγραπται γὰρ· Κύριον τὸν Θεόν σου
προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ
ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς θ΄ ᾠδῆς τοῦ α΄ κανόνος. Ἦχος β΄.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν τιμιωτέραν *
τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν·
* ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὑμνεῖν σε,
Θεοτόκε· * ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πί-
στιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν
ἔνθεον ἡμῶν· * σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστά-
τις· * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν
ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς
Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ
Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγα-
πητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν
εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίον τοῦ λόγου τὸ ἀ-
σφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *
ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγια-
σμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δι-
καιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν,
εὐθὺς τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμός.

Εἶτα. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτι-
σθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρί-
αν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *